

Posudek vedoucího bakalářské práce Marty Formánkové

Základem pro rozpracování do podoby bakalářské práce byla Martině Formánkové studie, kterou v našem atelieru zpracovala v předešlém zimním semestru na zadání:

Komunitní centrum Praha-Komořany aneb dům jako vybavení veřejného prostoru:

Komořany jsou čtvrť na pražské periférii, fyzicky znatelně izolovaná, se zanedbaným veřejným prostorem, bez funkčního centra. Úkolem studentů bylo pro centrální veřejné prostranství čtvrti formulovat vizi a koncept "iniciovat" navrženou architekturou - domem, který bude jeho základním vybavením. Vybavením navrženým ke každodennímu používání místní občanskou komunitou. V hranicích rámcového programu záleželo na posluchači, zda ve svém stavebním programu některé aspekty akcentoval více či méně (sportovní, kulturně-společenský, volnočasově-vzdělávací apod.). Řešené území je prostorem mezi industriálním areálem bývalých strojíren a vzájemně se prolínající rezidenční zástavbou rodinných a panelových domů. Lokalita je dnes znatelně zatížena automobilovou dopravou.

Intro:

Martina ve svém řešení program rozdělila do dvou celků strategicky umístěných na odlehlých koncích řešeného území. Na severním konci u vstupu do lesního porostu údolí Cholupického potoka umístila sportovní halu, v jižním konci rozlehlejší části území pak objekty konglomerátu všech ostatních funkcí komunitního centra s, oproti sportovní hale, menším měřítkem prostor pro komornější sportovní a společensko-kulturní aktivity a volnočasově vzdělávací programy. Celek tvoří jakési „pueblo“ objektů relativně drobného měřítka organizovaných do dvou oddělených celků a společně zastřešených konstrukčně samostatnou střechou, která umožňuje využití vně přístupných střešních teras a kryje vnější veřejné prostranství: předprostory a meziprostory budov (možnost stánků). Tomuto jižně situovanému „pueblu“ se Martina soustředěněji (více než sportovní hale) věnovala již ve studii a pro bakalářskou práci se omezila na část volnočasově-vzdělávací.

Martina v našem atelieru strávila před BP dva semestry a v obou projevila schopnost systematické práce. Smysluplný koncept dokázala včas formulovat a následně soustavně postupně rozvíjet k výsledku, který ve spektru prací v atelieru patřil k tomu nejlepšímu. Rozhodně bude platným členem každého týmu.

K projektu:

Urbanismus, koncept a architektonické řešení:

Martinin urbanistický tah s umístěním dvou výrazných staveb na odlehlých koncích řešeného území se jeví jako vynikající. Na jihu spoluutváří ulici a přináší život veřejnému prostranství. Mezi oběma budovami Martina vytváří cestu, kterou lemuje další vybavení parteru a která nekončí u sportovní haly, ale pokračuje dál přírodní lokalitou údolí Cholupického potoka a navazuje tak na velký rekreační okruh kolem Komořan.

Stavební/konstrukční řešení:

Přestože Martina ve studii pro daný objekt původně počítala s jednoduchou zděnou konstrukcí z cihelných či jiných bloků, přišla pro BP se záměrem zpracovat celý projekt jako dřevostavbu. Taková koncepce je samozřejmě možná a po funkční stránce plně vyhovující, zároveň však nutno poznamenat, že jde o systém nákladnější, protože na provádění výrazně složitější. Především možnost se mnohému naučit byl důvod, proč jsme změně dali zelenou. Martina tedy zvolila technologii sloupkových stěn s difúzně otevřenou skladbou. Právě ve skladbě nacházíme zvláštní anomálie v podobě umístění parozábrany mezi sloupkovou konstrukcí a vnitřní OSB záklop. Takové umístění je v praxi obtížně proveditelné, následně do velké míry znehodnocené množstvím perforací fixací ztužujícího záklopu a především zcela zbytečné, protože jako parabrzdná vrstva záklop OSB 15 mm s těsněnými spárami dostačuje. Také v popisu uvedený vnější záklop dřevotřískovými deskami je zcela nevhodný, snad jde jen o chybné pojmenování a jedná se o desku „dřevovláknitou“ (steico, pavatex, apod.), která by mohla sloužit jako nosič tvrdých fasádních desek minerální vaty, které jsou zřejmě použity jako vnější vrstva zateplení, protože v detailech chybí přidaný rošt, který by nesl minerální vatu měkkou. Nicméně i takové řešení by nebylo v daném případě provětrávané fasády logické. Koncepční je použít buď přidaný rošt s vloženou měkkou vatou, nebo pevné dřevovláknité desky a vyhnout se potřebě difúzní folie. Také použití sloupků 100/160 je neekonomické, protože by plně postačil průřez 60/160 a zároveň by došlo ke snížení vlivu kce na tepelně-izolační vlastnosti stěny. Martina pracovala celý semestr autonomně a nebylo tedy možné z naší strany příkladem zmíněné korigovat. Nevíme, s kým Martina problematiku difúzně otevřené dřevostavby konzultovala. Zkrátka řada otázek a nejasností...

Dispozice:

Je přehledná, logická, funkční.

Průběh práce:

Martina je pracovitá a talentovaná. Oceňujeme, že si sama cestu zkomplikovala rozhodnutím zabývat se dřevostavbou. Vytýkáme jí, že se vyhýbala konzultacím, a tím vznikly v řešení nepochopitelné podivnosti.

Přes to všechno považujeme Martininu práci za vynikající urbanistické a architektonické řešení. Dokumentace je zpracována zevrubně v dostačném rozsahu.

Doporučujeme práci k obhajobě a navrhuje hodnocení „B“.

David Kraus & Josef Čančík

